

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Ing. P. R.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, o žalobě proti odpovědím na žádost o poskytnutí informací ohledně vykázané zdravotní péče, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 24/2013, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 26. 2. 2013, doručeným Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 27. 2. 2013 a tímto soudem předloženým Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 3. 2013, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnutí ve věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 6 A 24/2013. Svůj návrh odůvodnil tím, že dne 4. 3. 2011 podal u Obvodního soudu pro Prahu 5 žalobu ve věci, o které dříve rozhodl jiný orgán než soud. Soud však v řízení neučinil žádné úkony, kromě toho, že bezmála dva roky řeší svoji věcnou a místní nepříslušnost a o žalobě dosud nerozhodl.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 4. 3. 2011, doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 5 (dále také jen „obvodní soud“) téhož dne, domáhá přezkumu odpovědí žalované na jeho žádosti o poskytnutí informací ohledně vykázané zdravotní péče týkající se jeho otce J. R. Obvodní soud usnesením ze dne 1. 9. 2011, č. j. 16 C 82/2011 – 8, vyzval účastníky, aby se ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení vyjádřili k tomu, že soud hodlá vyslovit svou věcnou nepříslušnost v řízení a předmětnou věc postoupit k rozhodnutí Městskému soudu v Praze, který je k projednání a rozhodnutí věci věcně příslušný. Dne 12. 9. 2011 obvodní soud obdržel námitku navrhovatele proti postupu soudu uvedenému v předmětném usnesení. Dne 23. 1. 2012 obvodní soud spis předložil Vrchnímu soudu v Praze k vyřešení otázky věcné příslušnosti, který mu jej vrátil s přípisem ze dne 18. 12. 2012 bez rozhodnutí o věcné příslušnosti, neboť pro takový postup neshledal zákonné důvody. Poté obvodní soud usnesením ze dne 21. 12. 2012, č. j. 16 C 82/2011 – 13, které nabylo právní moci dne 25. 1. 2013, vyslovil svou věcnou nepříslušnost a po právní moci tohoto usnesení věc postoupil Městskému soudu v Praze,

který ho obdržel dne 7. 2. 2013. Dne 18. 2. 2013 městský soud poučil žalovanou o složení senátu, který věc bude projednávat a rozhodovat, současně žalované zaslal stejnopis žaloby a vyzval ji, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy předložila soudu vyjádření k žalobě a úplný správní spis. Dne 5. 3. 2013 byl městskému soudu postoupen obvodním soudem shora uvedený návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeny jsou odpovědi na žádosti o poskytnutí informací ohledně vykázané zdravotní péče) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí bezprostředně po jejím obdržení dne 7. 2. 2013 řádně zabýval a činil bez prodlevy nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to s přihlédnutím k pořadí, v jakém k němu došla (blíže viz shora uvedená rekapitulace spisu). Nelze tedy konstatovat, že byl ve shora uvedeném smyslu nečinný. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že řízení v dané věci bylo zahájeno již 4. 3. 2011, a to z toho důvodu, že průtahy v řízení, k nimž došlo před Obvodním soudem pro Prahu 5 a před Vrchním soudem v Praze, nelze přičítat k tíži městskému soudu, neboť řízení u něj bylo zahájeno až dne 7. 2. 2013 a do té doby nemohl žádným způsobem ovlivnit procesní

postup uvedených soudů. Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu